

Stejně tak nelze ale na druhou stranu nepostihnout snahu o vytvoření globální hegemonie, podporované současnou vládou USA a na ní napojenými intelektuálními kruhy.

Problémem tedy není „balkánská povaha“, „rusofilství“, „šovinismus“ a proto nepokoje, jádro problému tkví ve snaze uplatnit globální supremaci v problémových oblastech a z toho logicky vyplývají škály reakcí, které se v tváři tvář frustraci z rozpadu tradičních vazeb a suverenity rozhodování ve prospěch mašinerie globálního super-řádu projevují různorodým, více, či méně akceptovatelným způsobem.

Balkán zažívá v současné době velice bouřlivé období. Přibližně měsíc po vyhlášení kosovské nezávislosti bouřlivá a neklidná situace dostoupila svého vrcholu, když se mezinárodní jednotky KFOR ocitly pod křížovou palbou srbských ozbrojených oddílů a demonstrantů.

Páteční obsazení budovy mise OSN v Kosovské Mitrovici Srby skončilo v pondělí nad ránem, kdy byli Srbové, kteří budovy ovládali zatčeni a vyvedeni v poutech. Na konvoj policejních antonů, který zatčené odvážel zaútočil dav vzbouřených Srbů kameny a lahvemi. Byly použity i podomácku sestrojené výbušniny a střelné zbraně. Celkem bylo zraněno asi dvaadvacet polských a čtrnáct ukrajinských policistů.

Neuvážené a zbytečné jednání ze srbské strany však nemůže být odděleno od politického kontextu. Nelze ospravedlňovat útoky střelnými zbraněmi na mezinárodní vojáky, provádějící hlídkovou službu, nelze souhlasit se zapalováním ambasád a ohrožováním životů nevinných lidí za kroky jejich vlád.

Stejně tak nelze ale na druhou stranu nepostihnout snahu o vytvoření globální hegemonie, podporované současnou vládou USA a na ní napojenými intelektuálními kruhy. Problémem tedy není „balkánská povaha“, „rusofilství“, „šovinismus“ a proto nepokoje, jádro problému tkví ve snaze uplatnit globální supremaci v problémových oblastech a z toho logicky vyplývají škály reakcí, které se v tváři tvář frustraci z rozpadu tradičních vazeb a suverenity rozhodování ve prospěch mašinerie globálního super-řádu projevují různorodým, více, či méně akceptovatelným způsobem.

Současná politika Spojených států znásilňuje a ničí mnohé, tvoří málo. Maximální ironií je fakt, že podkopává bezpečnost nejen ve světě, nýbrž především vlastní. Jejím cílem není „boj za civilizaci“, „lidská práva“, či „rovnováhu v regionu“. To jsou všechno jen zástupné modely, které do jisté míry plněny být nemusí, nebo také mohou, ale jejich finální podoba je determinována vždy jedním zásadním fenoménem – tím je Pax Americana, úsilí o americkou

hegemonii ve světě.

Neokonzervativci, přesvědčení o univerzalistickém poselství „vyšší“ americké demokratické kultury a nutnosti toto poselství šířit do světa, ve spojení s pro-válečně naladěnými pravými i levými liberály a zástupci amerických zbrojařských koncernů ustavičně balamutí okolí i svět a jejich taktika jim zatím pokaždé vychází. Nejinak tomu je, bohužel, i v případě Kosova.

Není pochyb o tom, že historie Balkánu byla zejména ve 20. století velmi pohnutá a tragická. Není pochyb o tom, že se zde mnoho stran dopustilo odporných a neakceptovatelných masakrů. Nelze pochybovat o tom, že režim Slobodana Miloševiče páchal zločiny. Co však lze stoprocentně zpochybnit, jsou argumenty, které mezinárodní společenství s USA (ovládanými lidmi, jejichž hlavní cíl není mír a lidská práva, nýbrž vlastní hegemonie) v čele použilo a používá při řešení mezinárodních palčivých otázek, jednou z nichž je právě dnešní Kosovo.

Stejně jako se v Iráku nenašly ZHN, jako se neprokázalo spojení mezi Husajnovým režimem a islámskými teroristy, ukázaly se i důvody, kvůli kterým USA v roce 1999 iniciovaly útok na Jugoslávii (válku, kterou Kongres nikdy neschválil) liché. Nejinak tomu je i se současnou podporou albánského separatismu. Americkým neokonzervativcům a americkým politikům, řídících se jejich radami, se náramně hodí, jak vyhlášení kosovské nezávislosti rozdělilo Evropu a udělalo v očích jasných odpůrců z kosovských Albánců obětní beránky. Nejde primárně o kosovskou nezávislost, ale o další metu posílení nadnárodní, globální vlády, pod taktovkou USA. Spojené státy tak využívají národních identit a politických vyjádření jejich obrany důmyslně ve vlastním zájmu, když je jednotlivé štvou proti sobě. A jak známo, třetí se vždy směje.

Odmítnutí dalších zbytečných násilností a uvržení Balkánu do víru etnických čistek a genocidiích válek by mělo jít ruku v ruce s odmítnutím nadvlády globálního řádu, podporovaného USA. Toho lze nejlépe dosáhnout snahou o absenci jednoho hegemonu na evropské půdě.